

ἢ τῶν μονῶν αὐτῶν, ἢ ὑπὲρ τοῦ πατριάρχου, τοῦ μητροπολίτου, ἢ τοῦ ἐπισκόπου, θέλει εἶσθαι παραδεκτὴ ἢ μαρτυρία γραικῶν.

Ὅταν, ἀδεία τοῦ ἱεροδικείου, παραστῇ ἀνάγκη κρατήσεως τινὸς ἐκ τῶν ἱερέων, μοναχῶν ἢ καλογραιῶν, τὸ τοιοῦτο θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ μητροπολίτου.

374

1755. Φιρμάνιον σ. Ὁσμάν Γ',

«ὁποῦ ἐδόθη εἰς τοὺς ραγιάδες τῆς Ἀσπρης Θαλάσσης, διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοὺς ἀπὸ τὰ βάρη τῶν δοσιμάτων», ἐν 226, σ. 319–322. Ἦσαν δὲ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος νῆσοι αἱ ἑξῆς: Νάξος, Πάρος, Σαντορίνη, Αἴγινα, Μύκονος, Μικρὰ Μῆλος, Σκόπελος, Μπιλμπιτζέ, Ἀμοργός, Ἀστυπάλαια, Ἀνάφη, Ἀντίπαρος, Σίφνος, Θερμιὰ (Κύθνος), Κέα, Σαλαμίς, Πόρος, Μικρὰ Τζάμιτζα, Σούλπιτζα (Σπέτσαι), Μεγάλη Τζάμιτζα (Ἵδρα), Σκίαθος, Ψαρά, Φολέγανδρος, Σίκινος, Σέριφος, Κάσος, Πάτμος, Ἴος, Μεγάλη Μῆλος. Πρβλ. 349, σ. 24–27.

375

1755. Φιρμάνιον σ. Ὁσμάν Γ', ἀπὸ 2/13 Αὐγούστου,

δι' οὗ καταργουμένου ἐν Χίῳ τοῦ ἀξιώματος τοῦ «ποτεστάτου», ἀνατίθεται ἡ διοίκησις τῆς Κοινότητος Χίου εἰς τὴν Δημογεροντίαν, ἐν 240, σ. 82 καὶ ἐν 374, σ. 43.

376

1755. Κανονισμὸς τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος,

ἐν 280, τ. Δ', σ. 39–47.

377

1755. Φιρμάνιον σ. Ὁσμάν Γ',

περὶ μὴ τελέσεως γάμου μεταξὺ μουσουλμάνου καὶ χριστιανῆς, ἄνευ συναινέσεως ἀμφοτέρων. Πρβλ. 240, σ. 119.

378

1755. Φιρμάνιον σ. Ὁσμάν Γ', ὑπὲρ Ρόδου καὶ Κῶ,

ἐν 451, σ. 164–166.

379

1756. Φιρμάνιον σ. Σουλεϊμάν, ὑπὲρ μ. Κρήτης Γερασίου,

ἐν 268, σ. 109–118.

«...Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπέμβασις καὶ ἀνάμιξις ἄλλον προσώπου εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν γάμων τῶν ὑποτελῶν ραγιάδων, ὥς καὶ εἰς τὰς τῶν διαζυγίων, ἃς διευθετεῖ μόνον ὡς ἀρμόδιος ὁ διωρισμένος ἐπίτροπος ἐκ μέρους τοῦ μητροπολίτου. Ἐπίσης, προκειμένου περὶ ἱερέων καὶ ραγιάδων τελευτησάντων, τὰ ἀφορῶντα τὴν διαθήκην καὶ παραγγελίαν αὐτῶν,

